

UVOD

Pravo konkurencije je grana prava koju čini skup pravnih normi kojima se regulišu prava i obaveze tržišnih učesnika u tržišnoj utakmici.

Pravo konkurencije se sistematizuje na sledeći način:

- 1) antikartelno i antitrustovsko pravo (štiti konkurenciju od monopola koji konkurenciju negiraju i onemogućavaju),
- 2) pravo nedozvoljene konkurencije koje reguliše:
 - a) zakonom zabranjenu konkurenciju (skup pravnih propisa kojima se privrednim organizacijama zabranjuje nastupanje na tržištu, npr. zabrana privrednim organizacijama da obavljaju poslove van registrovanog predmeta poslovanja – načelo *ultra vires*),
 - b) ugovorno zabranjenu konkurenciju i
 - c) nedozvoljenu konkurenciju povodom prava industrijske svojine,
- 3) pravo suzbijanja nelojalne konkurencije¹.

Za potrebe ove naučno-nastavne discipline sistematizaciju prava konkurencije ćemo izvršiti prema pretežnom predmetu zaštite konkurencijskog prava pa tako razlikujemo:

- pravo protiv ograničavanja konkurencije ili pravo zaštite (slobodne, funkcionalne, efektivne, ostvarive, održive, neograničene itd.) konkurencije i
- pravo zaštite lojalne konkurencije ili pravo zaštite prava i interesa konkurenata i potrošača.

Sistematizacija je izvršena prema kriterijumu pretežnog predmeta zaštite s obzirom da se zaštitom konkurencije kao ekonomske pojave štite svi učesnici na tržištu, postojeći i potencijalni, pa samim tim i konkurenti i potrošači i obrnuto zaštitom prava i interesa tržišnih učesnika od nelojalnih postupaka privrednih subjekata na tržištu, daje se doprinos zaštiti konkurencije uopšte.